

Ministerstvo dopravy ČR
Ing. Dan Ťok, ministr dopravy
Nábř. Ludvíka Svobody 12
110 00 Praha 1

Praha 12.12.2017

Věc: Žádost ke zjednání nápravy k „Usměrnění činnosti akreditovaných školicích středisek řidičů...“, vydaný Krajským úřadem Kraje Vysočina

Krajský úřad Kraje Vysočina (dále též „krajský úřad“) dne 6.12.2017 vydal pod č.j. KUJI 90067/2017 Ma ODSH 377/2017 dokument, označený jako „usměrnění činnosti“. Po vydání dokumentů byl náš spolek kontaktován několika provozovateli školicích středisek se žádostí, abychom ve smyslu našich stanov hájili jejich práva.

Jsem jako předseda našeho spolku zmocněn Vám zaslat právní názor na tento dokument a stěžovat si na nezákonný postup krajského úřadu spolu s požadavkem na zjednání nápravy.

Pokud by krajský úřad skutečně měl „usměrněním činnosti“ sjednocovat technické postupy při provozování školicích středisek ve vztahu ke krajskému úřadu, bylo by vše v pořádku. **V tomto dokumentu však dochází k bezprecedentnímu ukládání povinností bez zákonné opory!** Jistě nemusím ministerstvu dopravy připomínat článek 2 odst. 4 Ústavy a čl. 4 odst. 1 Listiny.

K jednotlivým bodům dokumentu si dovoluji namítnout:

K bodu 1:

Zde se jedná skutečně o technickou záležitost sjednocující postup v intencích zákona

K bodu 2:

Ani tento bod nepovažujeme za problematický.

K bodu 3:

Tento požadavek je zcela jednoznačně nad rámec ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon 247“), kde stojí:

„(1) Žadatel o udělení akreditace k provozování výuky a výcviku musí

a) mít vytvořen písemný plán pro zajištění výuky a výcviku, ve kterém vymezí organizaci a rozsah výuky a výcviku, včetně nejvyššího počtu účastníků v jednotlivých kurzech, jednotlivé výukové předměty a způsob provádění výuky a výcviku, včetně odpovídajících učebních materiálů,“

Připomínám, že zmíněné plány jsou součástí žádosti o udělení akreditace školicího střediska a na jejich základě bylo vydáno rozhodnutí o akreditaci. Podle právního názoru našeho spolku není tedy možné dodatečně měnit podklady rozhodnutí již skončeného správního řízení.

K bodu 4:

Tento požadavek rovněž obsahuje ukládání povinností školicímu středisku nad rámec zákona.

K první odrážce:

Lze jistě akceptovat pouze rozdělení na vstupní a pravidelné školení, jak naznačuje zákon 247 v cit. ustanovení § 51 odst. 1 písm. h).

Pokud jde o délku školení, mnohdy ji navíc není ani možno předem určit, když na jedné hlášence mohou být účastníci školení 140 h a 280 h současně, popř. se rozhodnou ke změně po zahájení kurzu. Nicméně toto nepovažuje náš spolek za kontroverzní.

Ke druhé odrážce:

Bez připomínek

Ke třetí odrážce:

Bez připomínek

Ke čtvrté odrážce:

Pokud zákon 247 požaduje „datum a čas zahájení výuky nebo výcviku“, nepřichází tedy v úvahu tuto povinnost jakkoli rozšiřovat.

K bodu 5:

Text na straně 3: bez připomínek.

Text na straně 4: lze akceptovat po technické stránce s výhradou jisté složitosti.

K bodu 6:

Krajský úřad zde zbytečně opakuje ustanovení zákona 247, která musí být všem provozovatelům školicích středisek známa. Opět jsou zde ukládány povinnosti, které jdou nad rámec zákonné úpravy.

K první odrážce:

Zákon 247 v § 50 odst. 1 písm. b) ukládá povinnost pro kvalifikaci lektorů takto:

„2. mají střední vzdělání s maturitní zkouškou v oborech souvisejících se silniční dopravou a 5 let praxe v oblasti silniční dopravy, nebo vyšší odborné vzdělání v oborech souvisejících se silniční dopravou a 4 roky praxe v oblasti silniční dopravy, nebo vysokoškolské vzdělání a 3 roky praxe v oblasti silniční dopravy, jedná-li se o ostatní předměty,“

Zákon nikde nezmiňuje, že by se mělo jednat o praxi vykonávanou na plný úvazek. Tento požadavek je nezákonný a nelze ho akceptovat. Jakési „usměrňovací činnost“, vydané Ministerstvem dopravy nemá sílu zákona a nelze se na něj odvolávat!

Ke druhé odrážce:

Zde krajský úřad při tomto poučování naprosto pominul ustanovení § 51 odst. 1 písm. d), tedy *„d) po celou dobu provozování své činnosti mít právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování výuky a mít tyto prostory a vybavení po celou dobu k dispozici,“*

Ke třetí odrážce:

Zde krajský úřad při tomto poučování naprosto pominul ustanovení § 51 odst. 1 písm. e), tedy *„e) po celou dobu provozování své činnosti mít právo k užívání výcvikových vozidel nezbytných pro poskytování výcviku a mít tato vozidla po celou dobu k dispozici,“*

Právě toto je dlouhodobě kritizovaná oblast, kdy v praxi dochází k fiktivnímu pronajímání techniky více školicím střediskům navzájem, a to i napříč republikou. Přestože náš spolek na toto dlouhodobě upozorňuje, nebyly v tomto směru žádným z orgánů veřejné správy podniknuty kroky k nápravě.

Zbylé odrážky bez připomínek.

K bodu 7:

Bez připomínek.

Závěrem si dovoluujeme apelovat na Ministerstvo dopravy, aby v této věci byla zjednána bezodkladně náprava, jejíž obsah a formu ponecháváme na ministerstvu. Nicméně si dovoluujeme navrhnout, aby jejím obsahem bylo poselství krajskému úřadu, sdělující mu, aby veřejnou správu vykonával ve smyslu Ústavy, Listiny a v intencích správního řádu, zejména základních zásad činnosti správních orgánů. Z těch lze připomenout zejména § 2 odst. 2: **„Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.“**

Vážený pane ministře, tento dopis má za cíl nikoli vyvolávat konflikt, ale pomoci ke sjednocení problematiky. Obracíme se na Vás zejména proto, že autoři „usměrnění“ možná konají v dobrém úmyslu, nicméně se obáváme, že bez „zásahu shora“ nebudou ochotni změnit svůj názor. My, jako představitelé profesního spolku si rozhodně přejeme, aby zákon byl dodržován jak školicími středisky, tak i správními orgány.

Děkujeme Vám a žádáme o sdělení, jak v dané věci bude ministerstvo konat.

Na základě pověření výkonné rady Asociace autoškol ČR

JUDr. Ing. Ondřej Horázný
předseda spolku